

DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 15 października 1965 r.   Nr 12

Poz. 54 — 59

TREŚĆ:

Przepisy obowiązujące

Poz.	54 Uchwała nr 11/65 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 7. VI 1965 r. w sprawie powołania stałych komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej i ustalenia liczby członków tych komisji.	57 Uchwała nr IV/43 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 17. II 1965 r. w sprawie warunków korzystania na obszarze miast i osiedli województwa koszalińskiego z urządzeń wodociągowych oraz utrzymywania ich w stanie zdatnym do użytku.
55	Uchwała nr 9/65 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 7. VI 1965 r. w sprawie ustalenia liczbowego składu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie.	58 Uchwała nr 13/65 Powiatowej Rady Narodowej w Wałczu z dnia 26. VIII 1965 r. w sprawie przekazania zadań gospodarczych miejskim radom narodowym i ich prezydiom w powiecie wałeckim.
56	Uchwała nr 10/65 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 7. VI 1965 r. w sprawie składu osobowego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie.	59 Zarządzenie porządkowe nr 5/65 Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego z dnia 24. VIII 1965 r. w sprawie składu załóg na morskich statkach rybackich o długości do 29 m.

Poz. 54

UCHWAŁA NR 11/65
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 7 czerwca 1965 r.

w sprawie powołania stałych komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej i ustalenia liczby członków tych komisji

Na podstawie art. 39 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. nr 29 poz. 172) oraz uchwały Rady Państwa z dnia 1 lutego 1958 r. w sprawie rodzaju i składu liczbowego komisji rad narodowych (M. P. nr 7 poz. 37) — Wojewódzka Rada Narodowa

postanawia:

1. Powołuje się dla poszczególnych dziedzin działalności następujące rodzaje i ilość stałych komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz ustala się liczby członków tych komisji:

1) Komisja Planu Gospodarczego, Budżetu, Finansów i Zatrudnienia	— 20 członków
2) Komisja Ochrony Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego	— 14 „
3) Komisja Zaopatrzenia Ludności	— 18 „

4) Komisja Rolnictwa i Leśnictwa	— 20 „
5) Komisja Budownictwa i Gospodarki Komunalnej	— 16 „
6) Komisja Oświaty, Kultury, Kultury Fizycznej i Turystyki	— 20 „
7) Komisja Zdrowia i Opieki Społecznej	— 18 „
8) Komisja Komunikacji	— 14 „
9) Komisja Morska i Gospodarki Wodnej	— 14 „
10) Komisja Mandatowa	— 8 „

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

PRZEWODNICZĄCY PREZYDIUM   PRZEWODNICZĄCY OBRAD
inż. Z. Tomal   M. Piechocki

Poz. 55

UCHWAŁA NR 9/65
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z dnia 7 czerwca 1965 r.

w sprawie ustalenia liczbowego składu Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie

Na podstawie art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 25. I. 1958 r., o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. nr 29 poz. 172) i uchwały nr 32 Rady Ministrów z dnia 7. II. 1958 r. w sprawie liczbowego składu prezydiów rad narodowych (M. P. nr 8 poz. 41) oraz w oparciu o pismo Urzędu Rady Ministrów z dnia 31. XII 1960 r. nr PRN III-50/51/60 zawiadamiające o wyrażeniu zgody przez Prezesa Rady Ministrów na zwiększenie ilości zastępców przewodniczącego Prezydium WRN w Koszalinie — Wojewódzka Rada Narodowa

postanawia:

1. Ustala się następujący skład liczbowy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

- a) przewodniczący Prezydium,

- b) 3 zastępców przewodniczącego Prezydium,
c) sekretarz Prezydium,
d) 4 członków Prezydium.

2. Przewodniczący, zastępcy przewodniczącego i sekretarz Prezydium są stale urzędującymi członkami Prezydium.

3. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

PRZEWODNICZĄCY PREZYDIUM   PRZEWODNICZĄCY OBRAD
inż. Z. Tomal   M. Piechocki

Poz. 56

UCHWAŁA NR 10/65
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
 z dnia 7 czerwca 1965 r.

w sprawie składu osobowego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie

Na podstawie art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 25.I 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. nr 29, poz. 172) oraz § 48 ust. 9 Regulaminu Wojewódzkiej Rady Narodowej (Dz. Urz. z 1964 r. nr 13, poz. 74), Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że:

1. W wyniku głosowania przeprowadzonego z zachowaniem wymogów określonych w art. 33 ust. 3 i art. 36 ust. 2 ustawy o radach narodowych — w skład Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie zostały powołane następujące osoby:

— jako stale urzędujący członkowie Prezydium

- 1) ob. Zdzisław Tomal — Przewodniczący Prezydium
 2) ob. Jan Jabłoński — Z-ca Przewod. Prezydium

- 3) ob. Damazy Szkopiak — Z-ca Przewod. Prezydium
 4) ob. Klemens Cieślak — Z-ca Przewod. Prezydium
 5) ob. St. Piwowarczyk — Sekretarz Prezydium
 — jako niestale urzędujący członkowie Prezydium
 6) ob. Tadeusz Galik — Członek Prezydium
 7) ob. Adam Matwijowski — „
 8) ob. Michał Piechocki — „
 9) ob. Adam Schiller — „

2. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

PRZEWODNICZĄCY PREZYDIUM
 inż. Z. Tomal

PRZEWODNICZĄCY OBRAD
 M. Piechocki

Poz. 57

UCHWAŁA NR IV/43
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
 z dnia 17 lutego 1965 r.

w sprawie warunków korzystania na obszarze miast i osiedli województwa koszalińskiego z urządzeń wodociągowych oraz utrzymywania ich w stanie zdatnym do użytku

Na podstawie art. 4 i 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. nr 8 poz. 47), w związku z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 17. II 1960r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. nr 11 poz. 72) oraz § 1 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 6 maja 1963 r. w sprawie wytycznych dotyczących warunków korzystania z urządzeń wodociągowych oraz utrzymywania ich w stanie zdatnym do użytku (M. P. z 1963 r. nr 40 poz. 199 i z 1964 r. nr 80 poz. 379). — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po zasięgnięciu opinii Komisji Budownictwa i Gospodarki Komunalnej — postanawia co następuje:

§ 1.

Ilekróć w uchwale jest mowa:

- 1) o dostawcy wody — należy przez to rozumieć komunalne przedsiębiorstwo (zakład) wodociągów i kanalizacji albo inną jednostkę, która eksploatuje urządzenia do zaopatrywania ludności miast w wodę,
 2) o odbiorcy wody — należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną pobierającą wodę z urządzeń wodociągowych,
 3) o właścicielu nieruchomości — należy przez to rozumieć również użytkownika, zarządcę lub administratora nieruchomości albo osobę upoważnioną do działania w ich imieniu.

§ 2.

Dostawca wody obowiązany jest:

- 1) utrzymywać urządzenia wodociągowe — łącznie z siecią wodociągową o publicznym charakterze i połączeniami na odcinku do zaworu głównego za wodomierzem odbiorcy lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie — w należytym stanie sanitarnym i technicznym, zapewniającym stały dopływ wody do instalacji odbiorców;
 2) podłączyć nieruchomość — na wniosek i koszt właściciela znajdującego się na niej domu — do istniejącej przy niej sieci wodociągowej w możliwie najkrótszym terminie i na własny koszt dostarczyć wodomierz oraz w uzasadnionym przypadku dokonać jego wymiany;
 3) zainstalować zalegalizowany wodomierz oraz dokonywać jego konserwacji i kontroli działania, przy czym przy

pierwszym zainstalowaniu wodomierza dostawca pobiera przewidzianą w taryfie opłatę tylko za jego zainstalowanie;

- 4) dokonywać okresowych kontroli funkcjonowania oraz zabezpieczenia urządzeń wodociągowych, określonych w pkt. 1, i wodomierzy przed zniszczeniem, uszkodzeniem i nieprawidłową eksploatacją;
 5) sprawdzić na wniosek odbiorcy wody — funkcjonowanie wodomierza w przypadku stwierdzenia, że wykazuje on błędy przekraczające granice dopuszczone przez Główny Urząd Miar, koszt sprawdzenia ponosi dostawca wody, a w pozostałych przypadkach — odbiorca, który wniósł o sprawdzenie funkcjonowania wodomierza, dostawca wody otrzymawszy powyższy wniosek odbiorcy wody, może od niego żądać uiszczenia, przed sprawdzeniem funkcjonowania wodomierza przewidzianej taryfą kwoty na pokrycie kosztów tej czynności; uiszczona na ten cel kwota podlega zwrotowi, gdy sprawdzenie funkcjonowania wodomierza wykazało wyżej wskazane błędy;
 6) powiadomić odbiorców wody o konieczności wstrzymania jej dopływu, wskazując przy tym termin wstrzymania i ponownego uruchomienia dopływu;
 7) zabezpieczyć przed zamrożeniem urządzenia wodociągowe, o których mowa w punkcie 1;
 8) dokonywać odczytów wodomierzy i przedstawiania rachunków za pobraną wodę:
 a) odbiorcom wody objętym kontyngentowaniem i odbiorcom wody zużywającym według oceny dostawcy znaczne ilości wody — w okresach miesięcznych,
 b) zarządom budynków mieszkalnych — w okresach 3-miesięcznych;
 c) pozostałym odbiorcom wody — w okresach 2 lub 3-miesięcznych.
 9) dokonywać odczytów wodomierzy tak, aby ostatni odczyt wodomierza w roku, zwłaszcza u odbiorców, u których odczytywanie odbywa się w okresach dłuższych niż 1 miesiąc, mógł być dokonany w miesiącu grudniu.

§ 3.

1. Dostawca wody nie może bez ważnej przyczyny usunąć urządzeń do doprowadzenia wody, wstrzymać dopływ wody bądź też w inny sposób utrudniać pobieranie wody przez odbiorcę.

2. Ważnymi przyczynami uzasadniającymi wstrzymanie dopływu wody są w szczególności:

- a) brak wody w ujęciu,
  - b) zanieczyszczenie doprowadzonej wody w sposób niebezpieczny dla zdrowia,
  - c) pożar powodujący potrzebę zwiększenia dopływu wody do hydrantu pożarowego,
  - d) konieczność dokonania naprawy, konserwacji lub dezynfekcji urządzeń wodociągowych, powodujących wstrzymanie bądź ograniczenie dopływu wody,
  - e) braki w urządzeniach (instalacjach) wodociągowych grożące niebezpieczeństwem,
  - f) rażące marnotrawienie wody przez jej odbiorcę, kontynuowane mimo wezwania do zaniechania tego marnotrawstwa i zagrożenia wstrzymaniem dopływu wody.
3. Z chwilą ustania przyczyny, która spowodowała wstrzymanie dopływu wody, dostawca winien niezwłocznie ponownie uruchomić jej dopływ.

§ 4.

Dokonywanie napraw lub konserwacji urządzeń wodociągowych, powodujących wstrzymanie bądź ograniczenie dopływu wody, winno odbywać się w czasie najmniejszego jej zapotrzebowania.

§ 5.

1. Właściciel nieruchomości obowiązany jest:

- 1) konserwować i utrzymywać w należyłym stanie technicznym i sanitarnym wewnętrzną sieć oraz instalację wodociągową — zaczynającą się od zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie;
- 2) zabezpieczyć wewnętrzne urządzenia wodociągowe (pkt. 1) przed działaniem mrozu; przez usunięcie wody ze studzienek, mieszczących wodomierze, zabezpieczenie przed mrozem tych studzienek i pomieszczeń, w których są wodomierze, w drodze naprawy uszkodzonych ścian, wstawienie brakujących drzwi, okien i szyb oraz przez nałożenie brakujących pokryw studzienek, izolacji ocieplającej instalację wodociągową narażone na działanie mrozu, usunięcie wody z przewodów sieci letniej i zamknięcie dopływu wody do tej sieci oraz zaworów instalacji wodociągowej w ogrodach i na działkach;
- 3) zabezpieczyć studzienki mieszczące wodomierze przed zanieczyszczeniem i dopływem wody gruntowej;
- 4) zawiadomić niezwłocznie dostawcę wody o każdym zauważonym uszkodzeniu wodomierza;
- 5) zawiadomić dostawcę wody o zamiarze dokonania takiej przebudowy bądź rozbudowy wewnętrznej sieci lub instalacji wodociągowej, jaka powoduje zwiększenie ilości punktów czerpalnych bądź ilości pobieranej wody.

2. Ponadto właściciel nieruchomości powinien przeznaczyć odpowiednie pomieszczenie na ustawienie w nim wodomierza — odpowiadające warunkom określonym przepisami rozporządzenia Ministrów Budownictwa oraz Gospodarki Komunalnej z dnia 9 października 1956 roku w sprawie urządzeń instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej (Dz. U. nr 48 poz. 216) oraz stale utrzymywać to pomieszczenie w porządku i czystości.

3. W przypadkach gdy wodomierz znajduje się w piwnicy przeznaczonej nie tylko dla jego pomieszczenia, lecz również i do użytkowania na inne cele, właściciel nieruchomości winien ją przydzielić użytkownikowi zajmującemu lokal na najniższej kondygnacji.

§ 6.

Klucze od pomieszczeń, w których znajdują się wodomierze, powinny być przechowywane u dozorczy danej nieruchomości, a w razie braku dozorczy — u osoby upoważnionej przez właściciela nieruchomości, zamieszkającej możliwie blisko tych pomieszczeń.

§ 7.

Najemca lokalu lub budynku obowiązany jest utrzymywać w należyłym stanie technicznym i sanitarnym instalacje wodociągowe znajdujące się w lokalu (budynku), a przede wszy-

stkim dbać o ich szczelność i zapobiegać marnotrawstwu wody.

§ 8

1. Odbiorcy wody uprawnieni są do pobierania wody z wodociągów o każdej porze dnia, w ilościach nie powodujących jej marnotrawienia.
2. W miejscowościach, gdzie występują niedobory w zaopatrzeniu ludności w wodę, dostawca wody może w umowie zawartej z jej odbiorcą zastrzec, że pobieranie wody odbywać się będzie w określonej porze.

§ 9

W przypadku otrzymania od dostawcy wody wiadomości, że dopływ wody będzie przez określony czas wstrzymany, odbiorca wody winien niezwłocznie zawiadomić o tym wszystkich najemców lokali korzystających z domowych instalacji wodociągowych.

§ 10

Pracownikom dostawcy wody służy prawo kontroli urządzeń i instalacji wodociągowych. Pracownicy ci, legitymujący się pisemnym upoważnieniem mają prawo wstępu do wszystkich pomieszczeń i miejsc, gdzie znajdują się te urządzenia — w czasie od godziny 8 do 18, a w przypadkach gdy zwłoka może spowodować szkodę w urządzeniach wodociągowych lub w nieruchomości — o każdej porze.

§ 11

1. Dostawca wody wystawia rachunek za wodę dostarczoną jej odbiorcy (§ 2 pkt. 8) biorąc za podstawę wskazania wodomierza, a w przypadku niemożności ich odczytania w określonym czasie, może wystawić rachunek, przyjmując za podstawę obliczenia średnie zużycie wody w ostatnich 3 miesiącach — zaznaczając przy tym na rachunku, że wymieniona w nim kwota ma charakter zaliczki. Wystawienie rachunku na podstawie średniego zużycia wody nie może następować w dwu po sobie następujących okresach; w drugim okresie należy ustalić zużycie wody na podstawie odczytu wodomierza rozliczając pobraną zaliczkę.
2. Zużycie wody przez odbiorców, u których z uzasadnionych przyczyn nie zainstalowano wodomierzy, lub stwierdzono, że zainstalowany wodomierz nie działał bądź fałszywie wskazywał pobór wody — ustala się według obowiązujących norm zużycia wody, określonych zarządzeniem nr 140 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 października 1956 r. w sprawie ustalania tymczasowych norm zużycia wody przez odbiorców nie posiadających wodomierzy. Na terenie miast i osiedli zużycie wody może być ustalone w ten sposób tylko do 31 grudnia 1965 r.

§ 12

1. Wraz z należnością za użytą wodę pobiera się — od jej odbiorców posiadających wodomierze — stałą opłatę miesięczną za wodomierz. Wysokość tej opłaty ustalają, w drodze uchwał na swoim terenie — właściwe prezydium miejskich rad narodowych, którym podlegają bezpośrednio przedsiębiorstwa (zakłady) wodociągów i kanalizacji. Wysokość ustalonych opłat powinna być zróżnicowana w zależności od wielkości wodomierzy. Orientacyjną kalkulację tych opłat opracuje Wojewódzkie Zrzeszenie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Koszalinie i przesyła ją zainteresowanym prezydium MRN.
2. Dostawca wody do rachunku za wodę wystawionego jej odbiorcy mającemu siedzibę (zamieszkałemu) w innej miejscowości, może doliczyć koszt doręczenia rachunku w wysokości równej opłacie pocztowej za list polecony.

§ 13

1. Odbiorca wody obowiązany jest regularnie uiszczać należność za użytą wodę (i wodomierz) — na podstawie doręczonych mu rachunków wystawionych przez dostawcę — w ciągu 5 dni od doręczenia rachunku.

2. W przypadku nieuiszczenia należności za użytą wodę (i wodomierz) w terminie określonym w ust. 1, dostawca wody doręcza jej odbiorcy upomnienie o zapłatę zaległej należności w ciągu jednego tygodnia od jego doręczenia, zastrzegając w nim, że po bezskutecznym upływie tego terminu nastąpi przymusowe ściągnięcie należności w trybie egzekucji administracyjnej.
3. Zobowiązania zarządów budynków mieszkalnych z tytułu dostawy wody wraz ze stałymi opłatami za wodomierze powinny być regulowane w drodze miesięcznych zaliczek, płatnych w okresach i sumach ustalonych w umowach między dostawcami wody, a zarządami budynków mieszkalnych.
4. Pobór miesięcznych zaliczek na poczet należności za wodę i kanalizację wraz ze stałymi opłatami za wodomierze, przewidziany w ust. 3 dla zarządów budynków mieszkalnych, może być stosowany również dla innych odbiorców wody.
5. Wyrównanie miesięcznych zaliczek (ust. 3 i 4) powinno być dokonane w ustalonych okresach (2 lub 3 miesięcznych) na podstawie faktur (rachunków), opartych na odczycie wodomierzy.

§ 14

1. W przypadku gdy na jednej nieruchomości podłączonej do sieci wodociągowej są odbiorcy wody różnych kategorii — na przykład odbiorcy zużywający wodę dla celów gospodarstw domowych i odbiorcy zużywający ją dla innych celów, zwłaszcza przemysłowo-wytwórczych jak zakłady produkcji wód gazowych, młeczarnie i pralnie — wówczas należy zainstalować oddzielne wodomierze — dla każdej kategorii odbiorców.
2. Zainstalowanie odrębnych wodomierzy dla odbiorców objętych kontyngentowaniem wody jest obowiązkowe.
3. W przypadku gdy odbiorca pobiera na różne cele wodę podlegającą opłacie według różnych stawek, dopuszczalne jest zainstalowanie na wniosek i koszt odbiorcy — odrębnych wodomierzy na odgałęzieniach sieci wewnętrznej dla pomiarów wody pobieranej na poszczególne cele. W tym przypadku odbiorca wody pokrywa koszt zarówno zainstalowania jak i zakupu dodatkowych wodomierzy, lecz nie uiszcza za nie opłat, o których mowa w § 12 ust. 1.

4. Jeżeli w wyjątkowym przypadku kilku odbiorców pobiera wodę mierzoną wspólnym wodomierzem, dostawca określa szacunkowo zużycie wody przez poszczególnych odbiorców, kierując się normami, o których mowa w § 11 ust. 2 z tym, że zużycie wody przez wszystkich tych odbiorców ustala się według wskazań wodomierza, a rachunek za wodę wystawia się im według stawek przewidzianych dla występujących w danym przypadku kategorii odbiorców.

§ 15

Za uszkodzenie lub zniszczenie wodomierza z winy właściciela nieruchomości oraz za dopuszczenie do zamarnięcia wodomierza odpowiada właściciel nieruchomości.

W tych przypadkach dostawca wody winien zażądać od właściciela zwrotu kosztów naprawy i legalizacji bądź też zakupu nowego wodomierza, ustalonych na podstawie sporządzonego protokołu uszkodzenia (zniszczenia) oraz rachunku za naprawę i legalizację, bądź zakup wodomierza.

§ 16

Przyjmując zlecenie na dostawę wody lub zawierając umowę w tym przedmiocie, dostawca wody powinien przedstawić jej odbiorcy niniejszą uchwałę oraz „deklarację użytkownika”, a odbiorca powinien pisemnie potwierdzić, że zapoznał się z ich treścią i przyjmuje wynikające z nich obowiązki.

§ 17

Nadzór nad wykonaniem niniejszej uchwały powierza się Wojewódzkiemu Zrzeszeniu Gospodarki Komunalnej i Mieszkańcowej.

§ 18

Niniejsza uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia oraz podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Sekretarz Prezydium
(mgr St. Piwowarczyk)

Przewodniczący Prezydium
(inż. Z. Tomal)

Poz. 58

UCHWAŁA NR 13/65
Powiatowej Rady Narodowej w Wałcu
z dnia 26 sierpnia 1965 r.

**w sprawie przekazania zadań gospodarczych miejskim radom
narodowym i ich prezydiom w powiecie wałęckim**

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 25. I. 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. nr 29, poz. 172) oraz uchwały nr 16/64 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie z dnia 30. XII 1964 r. — Powiatowa Rada Narodowa w Wałcu postanawia:

§ 1

Przekazuje się z dniem 1 września 1965 r. miejskim radom narodowym powiatu wałęckiego i ich prezydiom następujące uprawnienia:

- 1) zakup książek do bibliotek szkolnych;
- 2) opiniowanie i wnioskowanie w zakresie rozmieszczania sieci handlowej i usług;
- 3) ustalanie godzin pracy placówek handlowych i usługowych oraz
- 4) w odniesieniu tylko do MRN w Wałcu — sprawy przedsiębiorstw Miejskiego Handlu Detalicznego tj. nadzór i rozliczanie z budżetem oraz powoływanie dyrektorów zastępców dyrektorów i głównych księgowych.

§ 2

Inspektorat Oświaty przekaże proporcjonalnie do potrzeb poszczególnych miejskich rad narodowych środki finansowe przeznaczone na zakup książek do bibliotek szkolnych i uwzględni je również w budżetach na lata następne.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Prezydium Powiatowej Rady Narodowej do dnia 31 sierpnia 1965 roku.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący Prezydium
Józef Jarosz

Przewodniczący obrad
Adam Hochmann

Poz. 59

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 5/65
Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego
 z dnia 24 sierpnia 1965 r.

w sprawie składu załóg na morskich statkach rybackich
o długości do 29 m

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1, art. 7, art. 9 ust. 1 i 2 i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U, nr 6, poz. 35) oraz § 3 ust. 2 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (Monitor Polski nr 63, poz. 749) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie do łodzi rybackich i kutrów rybackich o długości do 29 m, których port macierzysty znajduje się w terytorialnym zakresie działania Koszalińskiego Urzędu Morskiego.
2. Zarządzenie nie narusza przepisów ustalających dodatkowe wymogi w przedmiocie składu załóg na morskich statkach rybackich ze względów innych niż bezpieczeństwo żeglugi.
3. Przez długość statku rozumie się długość całkowitą mierzoną od przedniej płaszczyzny dziobnicy do najdalszego punktu rufy.

§ 2.

1. Na łodziach rybackich w żegludze przybrzeżnej mogą być zatrudniani rybacy przybrzeżni, a na wszelkich innych statkach rybackich w każdej żegludze — tylko rybacy pełnomorscy.
2. Granice rejonów poszczególnych rodzajów żeglugi morskiej i kwalifikacje zawodowe przepisane dla poszczególnych stopni rybackich określają przepisy rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 marca 1964 r. w sprawie kwalifikacji zawodowych oficerów i rybaków na polskich morskich statkach rybackich (Dz. U. nr 12, poz. 74).
3. Ustala się następujące składy załóg na łodziach i kutrach rybackich:
  - 1) dla łodzi otwartych — wiosłowych i motorowych — w żegludze przybrzeżnej — dwóch członków załogi:
    - a) kierownik statku — rybak przybrzeżny,
    - b) praktykant przybrzeżny,
  - 2) dla łodzi półpokładowych i zamkniętych w żegludze przybrzeżnej — dwóch członków załogi:
    - a) kierownik statku — starszy rybak przybrzeżny,
    - b) rybak przybrzeżny;
  - 3) dla kutrów o długości do 14 m w żegludze przybrzeżnej — dwóch członków załogi:
    - a) kierownik statku — szyper rybołówstwa morskiego,
    - b) co najmniej rybak lub młodszy motorzysta;
  - 4) dla kutrów o długości ponad 14 m do 19,5 m w żegludze przybrzeżnej — trzech członków załogi:
    - a) kierownik statku — szyper rybołówstwa morskiego,
    - b) kierownik maszyn:
      - do 50 KM — młodszy motorzysta rybołówstwa morskiego,
      - ponad 50 do 150 KM — motorzysta rybołówstwa morskiego,
    - c) członek załogi pokładowej w stopniu co najmniej rybaka;
  - 5) dla kutrów o długości ponad 14 m do 19,5 m w żegludze bałtyckiej — czterech członków załogi:
    - a) kierownik statku — szyper rybołówstwa morskiego,
    - b) kierownik maszyn:
      - do 50 KM — młodszy motorzysta rybołówstwa morskiego,
      - ponad 50 do 150 KM — motorzysta rybołówstwa morskiego,
    - c) starszy rybak,
    - d) członek załogi w dowolnym stopniu;
  - 6) dla kutrów o długości ponad 19,5 m do 29 m w żegludze bałtyckiej — nie mniej niż pięciu członków załogi:
    - a) kierownik statku:
      - do 50 BRT — szyper rybołówstwa morskiego,
      - ponad 50 do 120 BRT — porucznik żeglugi małej rybołówstwa morskiego,
    - b) kierownik maszyn:
      - do 150 KM — motorzysta,

- ponad 150 do 250 KM — mechanik IV klasy rybołówstwa morskiego,
- c) zastępca kierownika maszyn:
  - do 150 KM — młodszy motorzysta rybołówstwa morskiego,
  - ponad 150 do 250 KM — motorzysta rybołówstwa morskiego,
- d) dwóch członków załogi pokładowej — starszy rybak i rybak;
- 7) dla kutrów o długości ponad 19,5 m do 29 m w żegludze małej — siedmiu członków załogi:
  - a) kierownik statku — porucznik żeglugi małej rybołówstwa morskiego,
  - b) zastępca kierownika statku — szyper rybołówstwa morskiego,
  - c) kierownik maszyn — mechanik IV klasy rybołówstwa morskiego,
  - d) zastępca kierownika maszyn — motorzysta rybołówstwa morskiego,
  - e) trzech członków załogi, w tym jeden starszy rybak i jeden rybak;
- 8) dla kutrów (ponad 120 BRT i ponad 250 KM) o długości ponad 19,5 m do 29 m w żegludze bałtyckiej i małej — nie mniej niż ośmiu członków załogi:
  - a) kierownik statku — porucznik żeglugi wielkiej rybołówstwa morskiego,
  - b) zastępca kierownika statku — porucznik żeglugi małej rybołówstwa morskiego,
  - c) kierownik maszyn — mechanik III klasy rybołówstwa morskiego,
  - d) zastępca kierownika maszyn — mechanik IV klasy rybołówstwa morskiego,
  - e) członek załogi maszynowej w stopniu co najmniej młodszego motorzysty rybołówstwa morskiego,
  - f) trzech członków załogi pokładowej, w tym jeden starszy rybak i jeden rybak.

§ 3.

W miejsce motorzysty przewidzianego w § 2 ust. 3 pkt 4 szyper może pełnić obowiązki motorzysty pod warunkiem, że:

- 1) będzie posiadał co najmniej świadectwo złożenia egzaminu na motorzystę,
- 2) sterowanie silnikiem odbywa się z mostku,
- 3) w miejsce motorzysty zostanie zamustrowany praktykant motorzysty.

§ 4.

Ze względów eksploatacyjnych armatorzy mogą powiększyć skład załogi poszczególnego statku rybackiego z tym jednak zastrzeżeniem, że nie może on przekraczać dopuszczalnej liczby załogi określonej w karcie bezpieczeństwa.

§ 5.

Odstępstwa od postanowień niniejszego zarządzenia dopuszczalne są jedynie za pisemną zgodą Koszalińskiego Urzędu Morskiego.

§ 6.

1. Kto wykrocza przeciwko postanowieniom zarządzenia podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub karze grzywny do 3 000 zł.
2. Orzecznictwo karno-administracyjne należy do Koszalińskiego Urzędu Morskiego.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie na obszarze województwa koszalińskiego po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie.

Z-ca Dyrektora
 Koszalińskiego Urzędu Morskiego
 (Jan Szymański)

9

Bil. Jed.

Mr. Uchwała 22

Kobów

Redakcja Dziennika

Opłata roczna
zryczałtowana

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie. Opłata roczna za prenumeratę legz. Dz. R. N. ze skorowidzem 18,-zł, opłata półroczna bez skorowidza 10,- zł. Opłatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Koszalinie, konto Nr 617-94/396. O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawiadomić Wydział Budżetowo-Gospodarczy Prezydium WRN w Koszalinie ul. A. Lampego Nr 34, podając równocześnie, za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie, ul. A. Lampego Nr 34

KZG Koszalin D-691 21. 9. 65. 850 pap. gazet. T-1

Cena 1,20 zł